

בוזחת
השם יתברך

פָּזְעַמְלֵךְ

חִיִּים זֶכֶר

פנינים יקרים

מלוקטים ככתבם וכלשונם

מספריו רכינו ה'ק' ותלמידיו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשquetות ולהחיות נפש כל חי במי הנהל נכו ע מקור חכמה

ויצא

תשפ"ב

גלוון ערך

טעמו וראוי כי טוב ה'
ואזין זיל גמוד בספריו ה'ק' המלאים כל טוב

תפלה חשכת לילה - רשות

זה בחינת תפלה ערבית רשות שתקון יעקב אבינו, כי קדשת יעקב המשרש בכל אחד מישראל שבא מזרעו, הוא בחינת נקdot האמת לאמתו, שהוא בחינת רצון וכו', על כן יעקב אבינו בעצם כחוי הכנסיס בלב כל ישראל עד סוף הדורות האחרוניים האלה שלהם עקבות משיחא שגמ עטה במרירות הפלות שהוא בחינת תקף חשכת לילה יסתפל כל אחד על האמת לאמתו, עד שכל אחד יתחזק מכל מקום שהוא ברצונות חזקים וכסופין טובים לה' יתברך, בחינת זכרתי בלילה שמה' ה', בחינת איזכרה ניגנתי בלילה עם לבבי אשיך ויחפש רוחי מה יהיה הסוף והתכלית מפני, בחינת על משכבי בילילות בקשתי את שאהבה נפשי. שיתחזק גם אז לחפש ולבקש את שאהבה נפשי שהוא יתדתו, ואף על פי שנדרמה לו שאיןו יכול למצא בחינת בקשתי ולא מצאתיו, אף על פי כן אקוומה נא ואסובבה בעיר בשוקים וברחבות וכו'.

זה עקר התקון שתקון יעקב אבינו שגמ בתקף חשכת לילה בחינת אריכת הגלות, נבקש ונחפש את ה' יתברך ברצונות חזקים מאד, עד שעל ידי זה מפiliar יתחזק לפתח פיו בדברי תפלה גם אז בחינת נאלמת דומה החשיתי מ טוב וכאבי נעקר חם לבי בקרבי בהגיגי תבער אש דברתי בלשוני. ובאמת בחינת דרכו זה היא עקר שלימות התפלה תמיד. וזה עקר העצה לתפלה ושיחה התבוזדיות, כי באמת אי אפשר להתפלל ולפרש שיחתו כי אם על ידי רצונות טובים וכסופים וכו'. וזה בחינת אל תעש תפלה קבוע וכו'. רק שאנו על פי כן בהכרח לתקן תלות שיחיו חובה בשביל ההמון עט, כי בלי זה לא יתפללו כלל. אבל יעקב שהוריד את עצמו עד הסוף עד עקבות משיחא הוא עסק בעקר התקון שהוא בחינת תפלה ערבית רשות, שגמ בעמק החשך הכנסיס לבב יתיאש מן התפלה רק יתחזק ברצונות חזקים לה' יתברך עד שיתעורר מעצמו להתפלל לה' יתברך בראשו ורצונו שזה עקר תקון התפלה וכן:

ליקוטי הלכות תפילת המנחה ז' פט

עקר של מות האמונה במשכחת בשת הפשטה

בכנית שבת עסקים בתקוין זה של חטא קיון שהרג את הכל, במאבר בפנות, כי בשבת עולין הבעליים והנפשות דקירה כנ"ל שזו בחינת תוספת שבת, בחינת גוף יתרה שמקבלין בשבת שגמיש מהבעליים והכופין טובים שמתבררין בשבת שלהם בחינת נפשות טובים מהם גמיש בחינת הנפש יתרה בשבת ובמנון שם בחיתורה הניל על מאמר רבותינו זכרונם לברכה כיון שישבת וי אבהה הנפש, עקר הנפש יתרה בשבת מקבלין על ידי כופין טובים, עין שם.

ועל כן אז הוא תקון תריגת קיון את הכל שפגם בזה. ועל כן מלחמת שוגם קיון היה על ידי זרע פשתן, על כן פשתן מכחיש ארעה טובא ואינה חזרת לכחה עד שבע שנים, כי ארכיבין להתינגע שבע שנים לברר האמונה בשימות של ידה נשליין הברכות בניל כדי לתקן האדמה להוציאת מקלותיה שנטקהלה על ידי חטא קיון ביותר, כמו שפטות בפסקוק שם. כי עקר של מות האמונה משכחת בחינת שבע שנים, כי האמונה היא שכיחות בחינת שבע שנים לשכת שמשלים כל הששה ברכות בניל שזו בחינת שבע שנים הדשכית, שהיא שכחת לה.

ועל כן יעקב אבינו אמר, אעבדך שבע שנים ברחל וכו'. כי רחל אשוח וראתה ה' בחינת אמונה, בחינת תקון הברית. שמנדל הפגמים שהיתה או בעולם לא היה יעקב יכול לזכות לברר האמונה בשימות כי אם בשבע שנים שהם בחינת שמה, בחינת שמתה, בחינת שbat. כמו שאיתא בזוהר הקדוש שהשבע שנים הם בבחינת שmeta, עין שם.

ליקוט הלוות אומני ד' לג

בֵּן חֶדְשָׁ שְׁגַוֵּלֶד הַיּוֹם

וזה בבחינת יוסף ה' לוי בן אחר שהצדיק מבקש וחייב תמיד שהוא יתברך יוסף לו בעצמו בן אחר דהינו שיתחדש ויתחיל בכל פעם מחדש בעבודתו יתברך עד שיחיה נחשב בכל פעם בין אחר לה' יתברך בגין חדש שנולד היום בחינת בני אתה אני היום ילדתיך. שזה בחינת מעלה הזקן הגדל מכם. המובא בהמעשה של הו' בעטלירים. שהתפאר שהוא זקן מאד והוא יציק מאד ועדין לא התחילה להיות כלל וכו' עין שם והבן.

וגם על ידי זה שהצדיק מוסיף ומתחדש בעבודתו ומתחיל בכל פעם מחדש על ידי זה הוא מקריב בכל פעם רוחקים לה' יתברך בז'ל. ואלו הרוחקים שהצדיק מקריבם לה' יתברך הם נקרים בנים אצל הצדיק. כי כל המלמד את בנו חבירו תורה אבל ילדו. וזה גם בגין בחינת יוסף לוי בגין חדש שיזכה בכל פעם לקרב אחד מישראל מחדש לה' יתברך שהוא בגין חדש שזה עקר התפארות יתברך כמו שראינו אצל רבינו ז"ל שעקר החשיבות היה אצל זכרונו לברכה בשבא איש חדש להתקרבות לה' יתברך שתהיה זכר בעיניו מאד יותר מכל האנשים שגთקרבו מכך. כי עקר ההתפארות הוא בשעול התפארות חדש לה' יתברך על ידי התקרבות הרוחקים בג'ל.

ליקו"ה ברהמ"ז ד' יא

שלחני אל מקומי ולארצי

טֹעַמְיָה

פרשת השבוע

עקר מקום השם מחה

איתא בזוהר הקדוש שעיל כו אמר בפ' נולד יוסfat שלחני, כי אם היה נולד בגימין בחוץ לא ארץ לא היה יכול לצאת משם וכי, כי בנימין שהוא שלמות הפטה הקדושה גמר שלמות השמהה, כי על ידו נמשה השמהה ממקוםו של עולם למקום זה העולם שucker המקום הקדוש הוא המקום הנורא של בית המקדש ובג"ל. אבל אם היה נולד חם ושלום במקום הטעמא שהוא חוץ לארץ בבית לבון, היה ח"ו נמשה השמהה להפטרא אחרת, כי כל התגברותם הוא על ידי שהם רוצים להמשיך השמהה להם שזהו בחינת כל מיני שמחות של תבלי העולם הזה שהם בחינת שחוק הכספי שעלייהם נאמר ולשמהה מה זו עשויה. ועל זה אנו מבקשים אל ישמו אובי לי, אל יעלו אובי לי, וכן הרבה.

על כו נזהר שיתיה נשלים הפטה הקדושה על ידי הולדת בנימין כדי שתיה נמשכת השמהה למקומה לא ארץ ישראל ובית המקדש ששם השמהה הקדושה בו יתרצה בג"ל. ומשם אנו יכולים להמשיך השמהה הקדושה גם עתה בಗלות לחוץ לא ארץ. כי בכל מקום שיש לאן גולין לשם הם ממשיכין קדשות הארץ ישראל על ידי בתיהם בניות ובתי מדרכות שהם בחינת מקדש מעט והucker על ידי פ"ח האידיקי אמת ובג"ל:

ליקוט הלחכות ברכת הודהה ו מה

ויגנוב יעקב את לב לבן

טֹעַמְיָה

ברשת השבוע

בְּלִי שׁוֹם מִלְחָמָה

וזה בcheinת יעקב שהולך בערמה עם לבן הארמי, כי אחיו הוא ברמאות, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, הינו שבחינות יעקב שהוא קדשת ישראל, בורח מלבן הארמי, דהינו ממחשובות רעות רק בשב ואל תעשה, בלי שום מלחמה. וזה בcheinת ויגנוב יעקב את לב לבן הארמי על בלי הגיד לו כי בורח הוא. זהו בcheinת מה שאמר רבנו זיל שבסבורחין מהמחשובות רעות לך לדרכו במאה שהוא חושב מחשובות כשרות ולא יסתכל לאחוריו כלל וכלל וכו', (כמו שכתב בלקוטי א' סימן ע"ב).

זהו בcheinת ויגנוב יעקב וכו' על בלי הגיד לו וכו', כי זה שטוען עם המחשבות זרות ונכנס עמם בטוען ונטען ורוצחה שיניהו אותו לצאת מהם, זהו כמו מי שmagid להרודף שרוצחה לברח ממנה ואזاي הוא רודפו יותר, אבל באמת עקר העצה לברח מהם ולליך לדרכו ולבלי להסתכל לאחוריו כלל ולבלי לטען עמם כלל, שזו בcheinת ויברח יעקב וכו' ויגנוב יעקב את לב לבן הארמי, שהם המחשבות רעות על בלי הגיד לו כי בורח הוא שאינו מגיד להם שבורח מהם רק בורח לתומו לדרכו. ועל ידי זה דיקא נצול מהם:

ליקוטי הלכות תפילין ו' לה

עקר הבדיקה ליה' יתברך

עקר הנגון והכלי שיר הביא לו לעולם, בMOVED בזהר שעקר הנגון מסטרא דלווי, וזה שאמרה לאה הפעם ילווה אישי אליו. שעתה הפעם שפולד לו שעל ידו בא בחינת הנגון ובלוי שיר לעולם הפעם ילווה אישי אליו בונדי, כי התחברות שני דברים הוא על ידי גנון ובלוי שיר, והבן. וזה בחינת כל זמר שמנגנים על חתנה.

ליקוטי מוהר"ן רל"ז

בי עקר התחברות שני דברים הרחוקים זה מזה מאי שהם במו שני הפקים, עקר התחברותם על ידי גנון, כמו שבתב איזוננו, מורנו ורבינו זכרונו לברכה שיזהו בחינת הפעם ילווה אישי אליו שאמרה לאה בשנולד לו שהוא בבחינת סטרא דגנון, כי עקר הבדיקה והתחברות להשם יתברך מזו העולם השפל והגשמי והגמוד מאי הוא על ידי גנון וומרה. ובמו שרואין בחוש שאפלוי האדם הרחוק מאי מהשם יתברך ומench בדינטא התחתונה על פי רב על ידי גנון נתעוזר להשם יתברך ומזכיר את עצמו היבן הוא בעולם. רק בSSHOMUN הנגון ממנגנים רשעים או קלים המציגים עכשו יותר או יכול להזיק לו יותר במו שפטוב במקום אחר, אבל בSSHOMUN נגונים וזריזות מאנשים בשירים באמת המבוגנים את לבם להשם יתברך או בשמנגן בעצמו איזה גנון ובוגנתו לשמים יבולים להתעוזר על ידי זה מאי להשם יתברך ובמו SSHOMUN מארזוננו, מורנו ורבינו זכרונו לברכה, כי עקר החיבור והבדיקה מעולם הזה הגשמי להשם יתברך שהוא מרום ונשגב מאי, בפרט מי שחתא ונתרחק מאי מאבו شبשים הוא על ידי גנון וומרה שהוא בחינת כל השירות והתשבחות שאומרים להשם יתברך.

ליקוטי הלכות נשיאות כפיהם ה'ו

שבת ומליה – תרין סהדיין

האדם הוא בבחינת סולם מצב הארץ, שהוא בבחינת נקודת התחתונה, וראשו מגיע לשםימה, שהוא בבחינת נקודת העליונה, והעיקר על ידי שפמשל היצור הרע שערכו הוא עכירות הדמים שהאדם צריך להכנייע הדם שבחלל השמאלי, שהוא בבחינת רתיחת הדמים של כבד מריה וטחול, ולהגבר ימין על שמאל להעלות הטוב לבחינת המת, על ידי פנפי ראה דנסבי על לבא וכו', פMOV בא בתקונים, שכבד מריה טחול הם קטרוגין דלב ראה מץ וכו', עין שם. שכל זה בבחינת ברורים הניל, וכי שחתא ונכשל בזה צריך לשוב בתשובה, ועיקר התשובה שישabel בשות ובזונות ושפיכות דמים וידם וישראל, כדי להכנייע הדם שבחלל השמאלי וכו' הניל, ואז זוכה לחשובה עד שמתוקן בבחינת אדם המבאר שם בהתורה הניל.

וכל זה אי אפשר ל振奋 כי אם על ידי הצדיק שהוא שבת דכלתי יומי, ועל ידי שמיירת שבת בעצמו וכן ניל. כי שבת קביעא וקימא, כי קדשת שבת בבחינת עולם הבא קביעא לעולם והיא כלולה מכל הג' נקודות הניל בבחינת שני בת, שני בבחינת כלויות הג' נקודות הניל שכליין בנקודת העליונה. כי התחתון הכלל בעליון, ועל פון נקודת העליונה שהוא בבחינת משה בבחינת הצדיק האמת, הוא בבחינת סגול, שהוא ג' נקודות, כי נקודת העליונה כלולה מכל הג' נקודות, כי התחתון הכלל בעליון ניל. וזה בבחינת שני של שבת שהוא תלת רישון בבחינת נקודת העליונה שכלה מכל השלשה ניל. ובת זה בבחינת בת עין, בבחינת נקודת התחתונה שעולה ומתפרקת בנקודת העליונה על ידי קדשת שבת ועל ידי הצדיק בבחינת מה שזכה לקדשת שבת בתכלית השלים בבחינת ישמה משה במתנית חלקו וכו':

כי שבת והצדיק הם בבחינת תרין סהדיין וכו' המובא בהר הקדוש, שהם שבת ומליה, כי מליה בבחינת תקון הברית בתכלית השלים מה שזכה לזה הצדיק האמת, שעיל ידי אלו התרין סהדיין כל אחד כפי מה שאוזח בהם לא יפל לעולם בשום אפון יהיה איך שהיה, בבחינת אם אסק שמנים שם אתה ואצעה שאול הנך. כי אין שאול וחשך וצלמות וכו', שיוכל להסתיר קדשת אלו התרין סהדיין, שהם שבת והצדיק האמת:

ליקוטי הלכות שבת ד' ה

כ"ב – חותם בתורן חותם

טֹעַמְלָה

החולכים בתורת ה'

עיר עז לבן

הבית המקדש כלול מהתורה ותפליה, כמו שפטות, כי מצוין תצא תורה. ובמו שפטות, כי יפלא מפרק דבר וכי וקמת ועלית אל המקום וכי שם מקום התפלה, כמו שפטות, כי ביתי בית תפלה.

ועלכו היה במה מדיניות ומעילות בכל העזרות והיכל, כי שם עקר העליות מדרך לדרגא ומשם עקר קדרת ירושלים, כי עקר קדרת ירושלים הוא מלחמות שם עomid הבית המקדש, כמו שפטות ירושלים הבנוה וכי שם על שבטים וכי. הינו ירושלים הבנוה מבתי בני ישראל, כי היא עיר הקדשה מכל ערי ישראל וכל העירות והבתים של ישראל מקברים קדרותם מעיר מלכותנו וקדשתנו שהוא ירושלים, שהוא בחינת אמונה, בחינת עיר הארץ קרייה נאמנה שעקר בנינה על ידי עוזת דקדרה, כמו שסביר שם בהתורה הנ"ל על פסוק ולירושלים מבשר לנו עין שם.

ועלכו כל קדרתה מהבית המקדש שכלל מהתורה ותפלה, נעשה ונשמע שימוש עקר עוזת דקדרה. וזה בחינת עיר עז לנו הנאמר על ירושלים כי עקר בנינה על ידי עוזת דקדרה ועלכו שם במקום הבית המקדש ראה הסלם מצב ארעה שהוא בחינת עוזת – בחינת קולות דקדרה שדרך שם עולין מדרך לדרך הארץ לשמיים:

ליקוט הלוות מעקה ד' ב

במברא בלשון לעז רמז עמקות פגנתו...
(לוקוטי הלכות מילה ד)

טֹעַמְלָה

לְשׁוֹן רַבְנָן ז"ל

פעם אחת התולץ מזה (משמעותו התאהה הידועה) ואמר
שעל זה מבקשים בכל יום: ואל תבייני לידי נסיוון ולא
ליידי בז'ון.

ואמר בזו הלשון:

אדער אה בסיון

אדער אה בז'ון

← תרגום ↗

או נסיוון או בז'ון

הינו כי אם לא יעמוד בנסיוון יהיה לו בז'ון. וכבר מבאר קצת שספר
הרבה מענין מaos תפאה זאת ואמר שאינה תפאה כלל וכו'. אחר
כך אמר שנמצאים הרבה שפיעצם גשמיותם ורגילותם בענין זה
אין מועיל להם כלל מה שמאסין להם עניין זה, אדרבא באיזה
לשון שיברו עליהם מהו יתגברו עליהם החרהורים יותר. על כן
טוב לרבי בני אדם לבלי להתחיל לחשב בז'ון כלל וכמברא מזה
בספר הא"ב (ספר המדות) אל תכנס עם פתפייך בטוען ונטען וכו':

שיעור הרין ד"ש

ח"ו מכם אנשי אלוי, אבל על הברית מילה א"ה ביום ראשון חס לכם למל לי פזאת להניח אוטי פה בלא צוותא מאן"ש חס ושלום ח"ו כי אם כלכם תבואו אליו לשמחתנו, כי בעדעתך עליה מה הוא זה שהגmrא מצוה באזהרה וכי גודלה לשמה חתנו וכלה ועלה בעדעתך שפואשר החתן היא מתחיל לכנס לעסק בתקון העולם ועקר על ידי שמחה ובפרט מצוה של פריה ורבייה על ידי שמחה ומילא מתגבר ההפוך ממש, שהוא עצבות ומורה שחורה כי כל התחלות קשות ובלם מה צריין לעלות למדרגה עליונה מתגברים הדמיונות והבלבולים והקלפות וכו' וכו' לנו צריין אנשי שלומו לשמחתו ולסעדו לגמר הדבר וכי טוב, לנו הדבר הזה, אל תשכח כי לשמה באמת בשמחה אמתית על ראש שמחתנו הוא עתה בעוננותינו הרבים יזכיר המציאות, ואנו רוצים בעוזרת השם לתקן זאת, וה' ייחיה בעזרנו לתקן בשלימות הדבר זה, כי אנו בטוחים על זכות וכל של זכו דקדשה והש"ת יהיה בעזרנו לשמחתו באמת, כי חוליש כח אנו, והש"ת יתנו לעיר כח ומאמצות ירים אביוון וחרפת עמו יסור כי חרכה לנו להיות ערלי לב וערלי בשר, כי נחל נובע מkor' חכמ'ה שם רבנו ז"ל יסור העrol'ה מסופי תבות סוספיטיא דדהבא וננותן לב בשר. הש"ת יזכיר הקדוש טעם אורו הגנו העולה על כל הקדשות אשורי השעה אשורי הרגע אשר אנו זוכין להרגישنعم מתקיות אמרותינו הטהורים מזקדים שבעתים – עליינו נאמר מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד, יחד לפטפט נקבה.

אני פורס בשלומכם ויחד נשאל בשלום אמינו הקדוש ציון מקומות קדושיםינו כמו שכתוב שלאו שלום ירושלים ישלי אהבה, יהיו שלום בחילה שלולה בארמנוטה, למען אני ורעי אדרבה נא שלום בה, למען בית האלקי אבקשה טוב לה. חברי המתכבד בכם מאד מאד, יצחק בריטער טוב היה להודיענו קדם שבת קודש מי שיבוא אליו על שבת קודש. יצחק הפ"ל.

מכות ר' יצחק בריטער ז"ל הייד - נחל אמונה לב

אקררא בשם רבנו ז"ל ננמ"ח, שתsha בעל עמי ויחד נשמה בשמחת מצות ברית מילה אשר חנני הש"ת ביום הראשון ויצא ראש חדש כסילו, וגם השלום זכר שבת פרשת תולדות, והדבר הוא כן. כי אנו הברסלבר' חסידים זכינו בעזרת השם אשר חסדו גבר עליינו לגלות חדשות בעולם לנו וכו' אשר הוא חי חיים אמיתיים נצחיים. וגם כל מי שישותה מבארו הוא מיתה שיחיה חיים אמיתיים ממש כמו וזה כל גודלו לעשות פמותו ממש.

וכמו שבנימין בו יעקב קרא לכל בניו על שם מכירת אחיו הצדיק אמת מפים וחפים וארכ. כמו כן אנו צריין להעלות את ירושלים על ראש שמחתנו וכאשר שאטה מבין בעצמך הדבר הזה וכו'. והש"ת זיכנו שאעשה בשבת זו א"ה שלום זכר ואני צרייך לשמה באה' ובשם משיחו הצדיק האמת ננמ"ח וגם הנפשות אשר זכו להנחות מעט מאורו הק' גם רוץין לנו ואי אפשר לנו לעשות שום דבר מבלתי אנשי חברתיינו מלובליין, כי הדבר כי הנפשות אשר זכו להתקרב עוד האור אצלם בקינות וכדי שיתקדש שם שמים באמת, כאמור דבר אמי רוצה שם רבנו ז"ל באמת שלא היה הדבר בחוכא ואטולא ח"ז צרייך שיבואו איזה אנשי מלובליין על שבת קודש אחת ור' יודיל וגס מהבחורים מי שירצה, סוף דבר מי שנידב לבו אותו לקרבה אל המלאה מלאכת שמנים לקדש שם רבנו ז"ל ולשר את שירו על אדמות נבר, ואל תדיחנו ח"ז בענוה פסולה או עם איזה דחיות של שטות כי אם בוא תבוא, כי מאד מאד ייצור לי שיחסר ח"ז מהתגלות אשר יכולת להתגלות מקדשת ושמחת רבנו ז"ל.

צריין להביא לקוتي הלוות יורה דעה, כי צרייך לי מאד על איזה ימים, גם אם יש בליך הלוות ארוח חיים על התורה ס"ג סוד פניהם המילה היתה רצוני להביא אותה אליו על איזה ימים, מלא תמלא בקשתי, כי דעתך כי גם דעת האמת של הצדיק אמת תהא נזחה בזה.

עתה באתי להודיעו שעל שבת קודש גם אל יעלה בעדעתכם להשיב שאלתי תכף שאיל יבוא

זמן שבת קודש – פרשת ויצא

אין לסמוך על הזרמים בצמחיים	ירושלים וביתר	בית שם	בניין ברק	מצפה עלית	הר יונה	או מנין	ניו יארך
הדלקת הנרות	4:06	4:05	4:22	4:04	4:15	4:03	4:01
שקיעה ערבית שב"ק	4:46	4:45	4:44	4:45	4:43	4:23	4:40
חצות הלילה	11:10	11:11	11:11	11:07	11:10	11:08	11:00
עלות השחר	4:51	4:52	4:51	4:52	4:51	4:51	5:27
עטיפת הטלית	5:13	5:14	5:15	5:14	5:14	5:14	5:56
נץ החמה	6:05	6:06	6:08	6:07	6:07	6:07	7:05
סוף זמן קר"ש מג"א	7:56	7:57	7:57	7:55	7:57	7:56	8:20
חצות היום	11:23	11:24	11:22	11:22	11:24	11:24	11:43
שקיעת יום שב"ק	4:46	4:45	4:43	4:44	4:43	4:43	4:21
צאת השבת	5:19	5:20	5:20	5:17	5:20	5:18	5:12
צאה"ש 72 דקות	5:58	5:57	5:55	5:55	5:56	5:55	5:33

כלליות: הדלה"ג בירושלים וב"י"ש מירון והר יונה 40 דקות, במודיע"ע 30 דקות, בכ"ב וחול' 22 דקות. שקיעת החמה בא"י בגבה, באוכן ובחול' במשורה. חצות הלילה שיש שעות שוות מזאכ"ל ביןיהם לפני האפק (כ- 6.5-6.1 דקות). עלות השחר (72 עד 8.5 דקות) מינ' החמה בערך 11.5 דקות. עטיפת הטלית (72 עד 8.5 דקות) מינ' החמה בערך 11.5 דקות. צאת השבת בצעת כוכבים קטנים (צ"ע).

הרוצה ליטול חלק בזכות הדפסה וההפקה, וכן הרוצה לקבל ה劄ין

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום בנדקים פלוס' עבר טוענית חיים זכו - ברסלבי'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת וישלח

שבת קודש	יום שישי	יום חמישי	יום רביעי	יום שלישי	יום שני	יום ראשון	
ח	ו	ו	ה	ד	ג	ב	דף הומי גمرا תענית
לה:	לה.	לה:	לה.	לה.	לה:	לה:	עמוד הומי לייקוטי מוחה"ז תנינה
COND	KANG	KANG	KANG	KANG	KMAT	KMAH	דף הומי לייקוטי הצלבות או"ח ח"ב
תורה כ"ב – חותם בתוך חותם							התורה הומנית